

70. léta – 1. linie rozšiřování v oblasti migrace

„Mnichovský masakr“

TREVI – mezivládní (tajná) setkávání

1976

TREVI I: boj s terorismem

TREVI II: organizace práce policie

TREVI III: mezinárodní organizovaný zločin

1986

V rámci TREVI vznikla ad hoc. prac. skupina pro imigraci

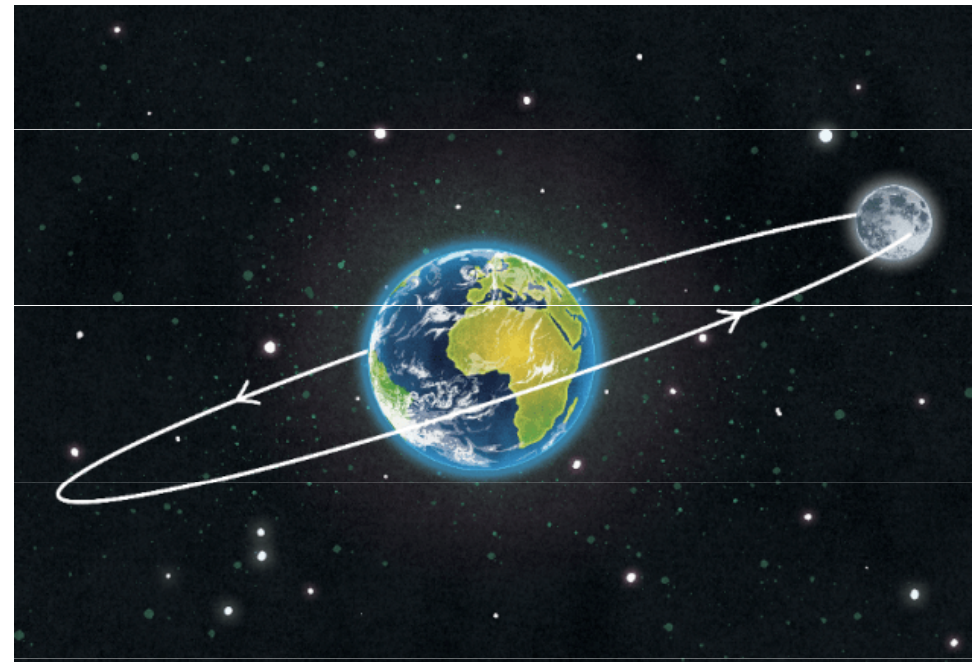
1988

TREVI 92 – v souvislosti s JEA se zabývala technickými podmínkami volného pohybu osob v rámci společenství

1989 – návrh textu Dublinské konvence

Dublinská konvence

- podepsána v 1990, v platnost vstoupila až v 1997
- asylum shopping
- refugee in orbit

One-chance-only princip

Určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu je dáno na základě strukturovaného rozhovoru v zemi, kde uprchlík do EU vstoupil. Kritéria se aplikují v pořadí, v jakém jsou v nařízení uvedena, přičemž pro určení příslušného členského státu je rozhodná situace v okamžiku podání první žádosti o azyl:

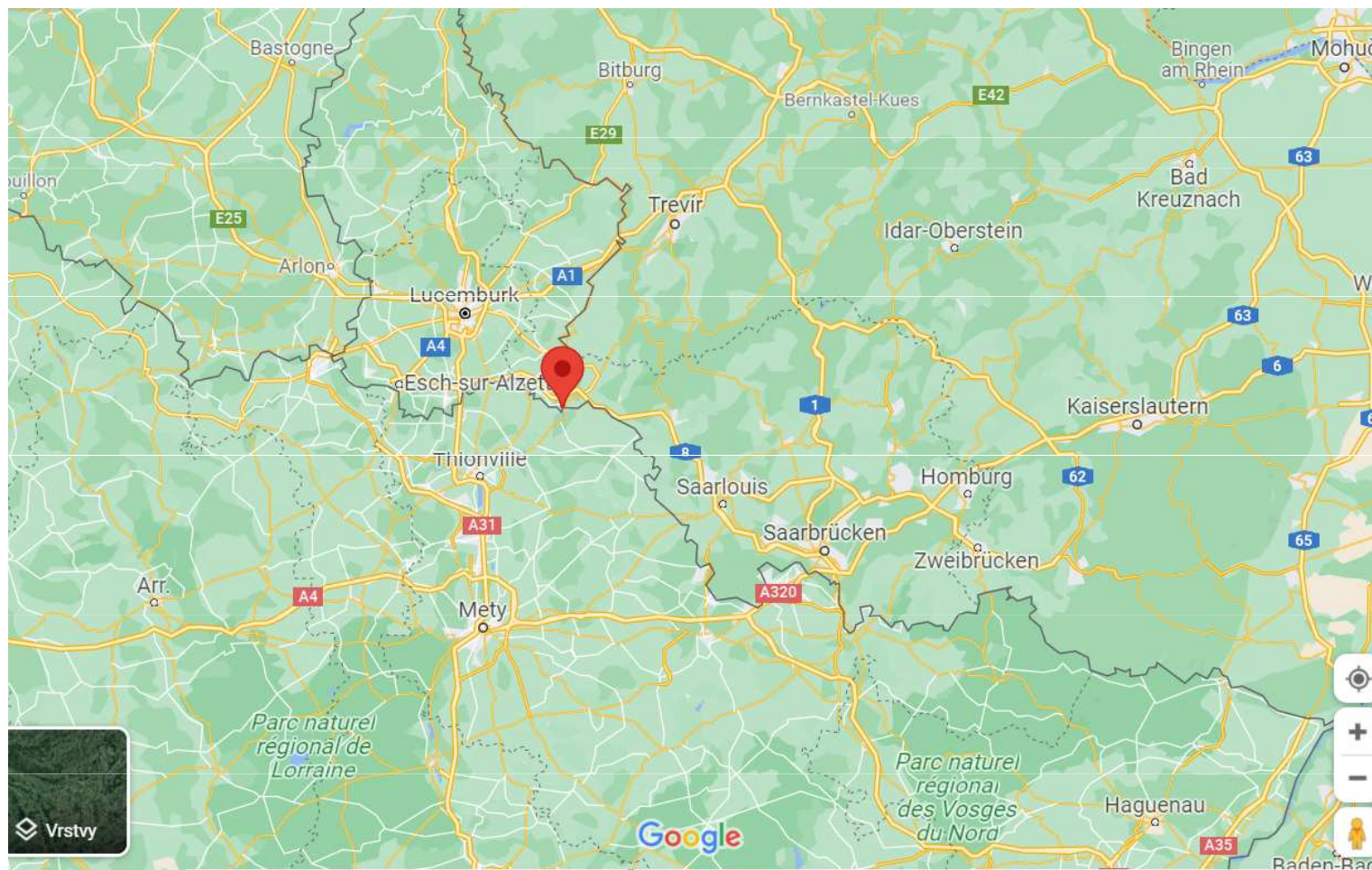
1. Rodinné vazby – příslušný stát je ten, ve kterém má žadatel o azyl rodinného příslušníka.
2. Vydané vízum či povolení k pobytu – příslušný je ten stát, který žadateli vydal povolení k pobytu.
3. Neoprávněný vstup a pobyt – příslušný je ten stát, jehož státní hranici žadatel neoprávněně překročil.
4. Bezvízový styk – příslušný je ten stát, kam žadatel vstoupil a kde není potřebné vízum.
5. První podaná žádost o azyl – příslušný je ten stát, kde žadatel požádal o mezinárodní ochranu poprvé.

+ Doložka svrchovanosti a humanitární doložka z rodinných nebo kulturních důvodů

Dublin nařízení

80. léta – druhá line rozšiřování

Schengenská dohoda

- Podepsána v roce 1985, mezi kým?
- Princip dvourychlostní Evropy
- Schengenská prováděcí úmluva z roku 1990, ale vstoupila v platnost až v 1995 – přesné a technické podmínky vytvoření prostoru bez vnitřních hranic
- Zrušení vnitřních hranic, tedy umožnění volného pohybu osob bez hraniční kontroly, se neobešlo bez posílení vnějších hranic a dalších bezpečnostních opatření jako např. Schengenský informační systém (SIS), Vízový informační systém (VIS), Celní informační systém (CIS).

Přesun „bezpečnosti“ na vnější hranice

„Pokud se týká pohybu osob, budou strany usilovat o zrušení kontrol na společných hranicích a jejich přesunutí na vnější hranice. Za tímto účelem se tam, kde to bude nezbytné, vynasnaží s předstihem sjednotit legislativu a administrativní předpisy týkající se zákazů a omezení, na kterých se kontroly zakládají, a přijmout doplňující opatření směřující k zachování bezpečnosti a k zamezení nezákonné imigrace občanů států, které nejsou členy Evropských společenství.“ (čl. 17 Schengenské dohody)

Kdo z EU není dnes členem (4)?

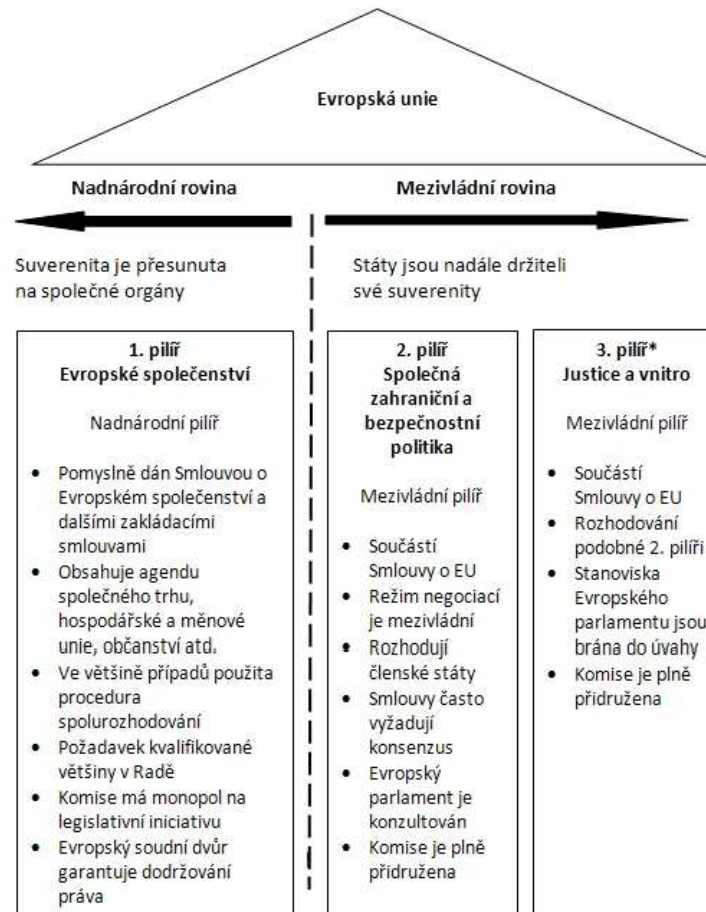
Kdo z mimo EU je členem (4)?

Schengenská zóna

Institucionalizace ASFJ

Maastrichtská smlouva 1992-1993, Smlouva o EU

Amsterdamská smlouva 97-99

- Přesouvá otázky volného pohybu do prvního pilíře včetně Schengenských acquis
- Zavádí 5-leté přechodné období

Rok 2004 a důsledky komunitarizace

konec přechodného období:

1. zapojení EP ve formě spolurozhodování
2. aplikace kvalifikované většině
3. EK jako legislativní iniciátor

Haagský program – pětiletý program rozvoje ASFJ pomocí sekundárního práva – návrh na vytvoření jednotné unijní azylové a vízové politiky

- VIS
- Frontex – boj proti neregulární migraci
- Modré karty (harmonizace pravidel zaměstnávání občanů třetích zemí) jako podpora „legální“, ekonomické migrace
- Cílem bylo vytvořit jednotnou unijní azylovou a vízovou politiku

Lisabonská smlouva

Prostoru svobody, bezpečnosti a práva jsou věnovány články 67 až 89 hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Kromě obecných ustanovení tato hlava obsahuje zvláštní kapitoly, které se zabývají:

- politikami týkajícími se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví,
- justiční spoluprací v občanských věcech,
- justiční spoluprací v občanských věcech,
- policejní spoluprací⁽¹⁾.

Lisabonská smlouva

- Politika EU v oblasti migrace, azylu a ochrany hranic se řídí principem solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členské státy, a to i po finanční stránce
- Posílení Frontexu
- Popisuje jednotný azylový status a status doplňkové ochrany

Migrační politika:

1. řízení migračních toků
 2. Spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí
 3. Prevence a boj s „neregulární migrací“
 4. Boj proti obchodování s lidmi
- Členské státy si stále sami regulují objem přicházejících lidí za účelem hledání práce